

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2010/64/EÚ

z 20. októbra 2010

o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 2 druhý pododsek písm. b),

so zreteľom na iniciatívu Belgického kráľovstva, Spolkovej republiky Nemecko, Estónskej republiky, Španielskeho kráľovstva, Francúzskej republiky, Talianskej republiky, Luxemburského veľkovevodstva, Maďarskej republiky, Rakúskej republiky, Portugalskej republiky, Rumunska, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva ⁽¹⁾,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) Únia si stanovila za cieľ zachovať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. V súlade so závermi predsedníctva zo zasadnutia Európskej rady v Tampere 15. a 16. októbra 1999, a najmä s bodom 33 týchto záverov, by sa mala zásada vzájomného uznávania rozsudkov a iných rozhodnutí justičných orgánov stať základom justičnej spolupráce v občianskych a trestných veciach v rámci Únie, pretože posilnené vzájomné uznávanie a potrebná aproximácia právnych predpisov by uľahčila spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a súdnu ochranu práv jednotlivcov.

(2) Rada prijala 29. novembra 2000 v súlade so závermi z Tampere program opatrení určených na uplatňovanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach ⁽³⁾. V úvode tohto programu sa uvádza, že vzájomné uznávanie je „určené na posilnenie spolupráce medzi členskými štátmi, ale aj na zlepšenie ochrany práv jednotlivcov“.

(3) Uplatňovanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach vychádza z predpokladu, že členské štáty majú vzájomnú dôveru v systémy trestného súdництва ostatných členských štátov. Rozsah vzájomného uznávania do veľkej miery závisí od viacerých parametrov, ku ktorým patria mechanizmy ochrany práv podozrivých alebo obvinených osôb a spoločné minimálne štandardy potrebné na umožnenie uplatňovania zásady vzájomného uznávania.

(4) Vzájomné uznávanie rozhodnutí v trestných veciach môže účinne fungovať iba v atmosfére dôvery, v ktorej nielen justičné orgány, ale aj všetci účastníci trestného konania považujú rozhodnutia justičných orgánov iných členských štátov za rovnocenné s vlastnými, čo zahŕňa nielen dôveru v primeranosť pravidiel iných členských štátov, ale aj dôveru v správne uplatňovanie týchto pravidiel.

(5) V článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDEP“) a v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) je upravené právo na spravodlivý proces. Článok 48 ods. 2 charty zaručuje dodržiavanie práv na obhajobu. Táto smernica rešpektuje uvedené práva a mala by sa vykonať zodpovedajúcim spôsobom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 69, 18.3.2010, s. 1.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. júna 2010 (zatiaľ neverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 7. októbra 2010.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 12, 15.1.2001, s. 10.

- (6) Aj keď všetky členské štáty sú stranami EDLP, skúsenosť dokazuje, že samotná táto skutočnosť nezabezpečuje vždy dostatočný stupeň dôvery v systémy trestného súdництва iných členských štátov.
- (7) Posilnenie vzájomnej dôvery si vyžaduje dôslednejšie uplatňovanie práv a záruk uvedených v článku 6 EDLP. Takisto si vyžaduje ďalší vývoj minimálnych štandardov upravených v EDLP a v charte v rámci Únie, prostredníctvom tejto smernice a ďalších opatrení.
- (8) V článku 82 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa upravuje ustanovenie minimálnych pravidiel uplatniteľných v členských štátoch s cieľom uľahčiť vzájomné uznávanie rozsudkov a iných justičných rozhodnutí a policajnú a justičnú spoluprácu v trestných veciach, ktoré majú cezhraničný rozmer. Článok 82 ods. 2 druhý pododsek písm. b) odkazuje na „práva jednotlivcov v trestnom konaní“ ako na jednu z oblastí, kde sa môžu stanoviť minimálne pravidlá.
- (9) Spoločné minimálne pravidlá by mali viesť k zvýšenej dôvere v systémy trestného súdництва všetkých členských štátov, čo by malo viesť k účinnejšej justičnej spolupráci v atmosfére vzájomnej dôvery. Tieto spoločné minimálne pravidlá by sa mali prijať v oblastiach tlmočenia a prekladu v trestnom konaní.
- (10) Rada prijala 30. novembra 2009 uznesenie o pláne na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní⁽¹⁾. Plán vyzýval na postupné prijímanie opatrení týkajúcich sa práva na preklad a tlmočenie (opatrenie A), práva na poučenie o právach a informovanie o obvineniach (opatrenie B), práva na právne poradenstvo a právnu pomoc (opatrenie C), práva komunikovať s príbuznými, zamestnávateľmi a konzulárnymi orgánmi (opatrenie D) a osobitných záruk pre podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré sú zraniteľné (opatrenie E).
- (11) V Štokholmskom programe, prijatom 10. decembra 2009, Európska rada uvítala tento plán a začlenila ho do Štokholmského programu (bod 2.4). Európska rada zdôraznila, že plán nie je vyčerpávajúci, pričom vyzvala Komisiu, aby preskúmala ďalšie prvky týkajúce sa minimálnych procesných práv podozrivých a obvinených osôb a posúdila, či je v záujme lepšej spolupráce v tejto oblasti potrebné zaoberať sa ďalšími otázkami, ako je napríklad prezumpcia nevinny.
- (12) Táto smernica sa týka opatrenia A plánu. Stanovuje spoločné minimálne pravidlá, ktoré sa majú uplatňovať v oblastiach tlmočenia a prekladu v trestnom konaní, s cieľom posilniť vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi.
- (13) Táto smernica vychádza z návrhu Komisie na rámcové rozhodnutie Rady o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní z 8. júla 2009 a z návrhu Komisie na smernicu Európskeho parlamentu a Rady o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní z 9. marca 2010.
- (14) Právo na tlmočenie a preklad pre tých, ktorí nehovoria jazykom konania alebo mu nerozumejú, je upravené v článku 6 EDLP, ako sa vykladá v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva. Táto smernica umožňuje uplatňovanie uvedeného práva v praxi. Na tento účel je cieľom tejto smernice zabezpečiť právo podozrivých alebo obvinených osôb na tlmočenie a preklad v trestnom konaní, aby sa zaručilo ich právo na spravodlivý proces.
- (15) Práva ustanovené v tejto smernici by sa ako potrebné sprievodné opatrenia mali vzťahovať aj na výkon európskeho zatykacieho rozkazu⁽²⁾ v rámci obmedzení ustanovených v tejto smernici. Vykonávajúce členské štáty by mali poskytnúť tlmočenie a preklad v prospech vyžadovaných osôb, ktoré nehovoria jazykom konania alebo mu nerozumejú, a znášať náklady naň.
- (16) V niektorých členských štátoch má orgán iný ako trestný súd právomoc uložiť sankcie za relatívne menej závažné trestné činy. Môže to byť napríklad v prípade sankcií za porušenie dopravných predpisov vo veľkom rozsahu, ktoré môžu byť uložené po cestnej kontrole. V takýchto situáciách by bolo neopodstatnené požadovať, aby bol príslušný orgán schopný zaručiť všetky práva podľa tejto smernice. Ak právo členského štátu ustanovuje uloženie sankcie v súvislosti s menej závažnými trestnými činmi takým orgánom a existuje právo na opravný prostriedok na trestný súd, potom by sa táto smernica mala vzťahovať iba na konania o tomto opravnom prostriedku pred týmto súdom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (17) Táto smernica by mala zabezpečiť bezplatnú a primeranú jazykovú pomoc, ktorá umožní podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré nehovoria jazykom konania alebo mu nerozumejú, plne uplatniť ich právo na obhajobu a mala by zaručiť spravodlivý proces.
- (18) Tlmočenie pre podozrivé alebo obvinené osoby by sa malo zabezpečiť bez zbytočného odkladu. Určitá doba môže však uplynúť, kým sa zabezpečí tlmočenie, bez toho, aby to znamenalo porušenie požiadavky na bezodkladné zabezpečenie tlmočenia, pokiaľ je uvedená doba za daných okolností primeraná.
- (19) Komunikácia medzi podozrivými alebo obvinenými osobami a ich právnym zástupcom by sa mala tlmočiť v súlade s touto smernicou. Podozrivé alebo obvinené osoby by mali mať okrem iného možnosť vysvetliť svojmu právnemu zástupcovi vlastnú verziu udalostí, poukázať na akékoľvek tvrdenie, s ktorým nesúhlasia, a upovedomiť svojho právneho zástupcu o akýchkoľvek skutočnostiach, ktoré možno použiť na ich obhajobu.
- (20) Na účely prípravy obhajoby by sa komunikácia medzi podozrivými alebo obvinenými osobami a ich právnym zástupcom v priamej súvislosti s akýmkoľvek výsluchom alebo pojednávaním počas konania alebo s podaním opravného prostriedku alebo inými procesnými žiadosťami, ako napríklad žiadosťou o kauciu, mala tlmočiť, pokiaľ je to potrebné na zabezpečenie spravodlivého procesu.
- (21) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol zavedený postup alebo mechanizmus na zistenie toho, či podozrivé alebo obvinené osoby hovoria jazykom trestného konania, či mu rozumejú a či potrebujú pomoc tlmočníka. Takýto postup alebo mechanizmus predpokladá, že príslušný orgán overí akýmkoľvek vhodným spôsobom vrátane konzultácie s podozrivými alebo obvinenými osobami, či hovoria jazykom trestného konania, či mu rozumejú alebo či potrebujú pomoc tlmočníka.
- (22) Tlmočenie a preklad podľa tejto smernice by sa mali zabezpečiť v rodnom jazyku podozrivých alebo obvinených osôb alebo v akomkoľvek inom jazyku, ktorým hovoria alebo mu rozumejú, s cieľom umožniť im plne uplatniť ich právo na obhajobu a s cieľom zabezpečiť spravodlivý proces.
- (23) Dodržiavanie práva na tlmočenie a preklad obsiahnutého v tejto smernici by nemalo oslabiť žiadne iné procesné právo vyplývajúce z vnútroštátneho práva.
- (24) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa primeranosť poskytovaného tlmočenia a prekladu mohla kontrolovať, pokiaľ sú príslušné orgány upozornené na určitý prípad.
- (25) Podozrivé alebo obvinené osoby alebo osoby, voči ktorým prebieha konanie týkajúce sa výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu, by mali mať právo podať opravný prostriedok proti zisteniu, že nie je potrebné tlmočenie v súlade s postupmi vo vnútroštátnom práve. Z tohto práva nevyplýva pre členské štáty povinnosť ustanoviť samostatný mechanizmus alebo konanie o sťažnosti, ktorou možno napadnúť takéto zistenie, a nemalo by sa týkať lehôt uplatniteľných na výkon európskeho zatýkacieho rozkazu.
- (26) Ak sa kvalita tlmočenia považuje za nedostatočnú na zaručenie práva na spravodlivý proces, príslušné orgány by mali byť schopné nahraďiť ustanoveného tlmočníka.
- (27) Povinnosť starostlivosti voči podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré sú v potenciálne slabšom postavení najmä z dôvodu zdravotného postihnutia, ktoré má vplyv na ich schopnosť efektívne komunikovať, je jedným zo základov náležitého výkonu spravodlivosti. Prokuratúra, orgány na presadzovanie práva a justičné orgány by preto mali zabezpečiť, aby uvedené osoby mohli účinne vykonávať práva ustanovené v tejto smernici napríklad tým, že vezmú do úvahy každé potenciálne zranenie, ktoré má vplyv na ich schopnosť sledovať konanie a zrozumiteľne komunikovať, a prijímú vhodné opatrenia na zaručenie týchto práv.
- (28) Pri využívaní videokonferencie na účel tlmočenia na diaľku by sa príslušné orgány mohli spoliehať na nástroje, ktoré sa vytvárajú v rámci európskej elektronickej justície (e-Justice) (napr. informácie o súdoch, ktoré disponujú zariadením alebo manuálmi pre videokonferencie).
- (29) Táto smernica by sa mala vyhodnotiť z hľadiska získaných praktických skúseností. V prípade potreby by sa mala zmeniť a doplniť s cieľom zdokonaľiť záruky, ktoré sú v nej stanovené.

(30) Na zaručenie spravodlivého procesu je potrebné, aby sa základné dokumenty alebo aspoň ich relevantné časti pre podozrivé alebo obvinené osoby prekladali v súlade s touto smernicou. Určité dokumenty by sa mali na tento účel vždy považovať za základné, a preto by sa mali preložiť, napríklad každé rozhodnutie, ktorým sa osoba pozbavuje osobnej slobody, každé obvinenie alebo obžaloba a každý rozsudok. Príslušné orgány členských štátov by na základe vlastného návrhu alebo na žiadosť podozrivých alebo obvinených osôb alebo ich právneho zástupcu mali rozhodnúť, ktoré iné dokumenty sú základné na zaručenie spravodlivého procesu a mali by sa preto tiež preložiť.

(31) Členské štáty by mali uľahčiť prístup k vnútroštátnym databázam súdnych prekladateľov a tlmočníkov, pokiaľ takéto databázy existujú. V tejto súvislosti by sa mala venovať osobitná pozornosť poskytnutiu prístupu k existujúcim databázam prostredníctvom portálu elektronickej justície (e-Justice), ako je uvedené vo viacročnom akčnom pláne na roky 2009 až 2013 z 27. novembra 2008 týkajúcom sa európskej elektronickej justície ⁽¹⁾.

(32) Táto smernica by mala stanoviť minimálne pravidlá. Členské štáty by mali mať možnosť rozšíriť práva upravené v tejto smernici, aby sa vyššia úroveň ochrany poskytla aj v situáciách, ktorými sa táto smernica výslovne nezaobrá. Úroveň ochrany by nikdy nemala byť nižšia, ako sú štandardy stanovené v EDEP alebo v charte, ako ich v judikatúre vykladá Európsky súd pre ľudské práva alebo Súdny dvor Európskej únie.

(33) Ustanovenia tejto smernice, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDEP alebo chartou by sa mali vykladať a vykonávať v súlade s uvedenými právami, ako ich rozpracovala príslušná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie.

(34) Keďže cieľ tejto smernice, a to stanovenie spoločných minimálnych pravidiel, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť

na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(35) V súlade s článkom 3 Protokolu 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, tieto členské štáty oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.

(36) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá týkajúce sa práva na tlmočenie a preklad v trestnom konaní a konaní týkajúcom sa výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu.

2. Právo uvedené v odseku 1 sa vzťahuje na osoby od chvíle, keď sa od príslušných orgánov členského štátu úradným oznámením alebo inak dozvedia, že sú podozrivé alebo obvinené zo spáchania trestného činu, až do ukončenia konania, čo znamená konečné rozhodnutie o otázke, či podozrivé alebo obvinené osoby spáchali trestný čin, pričom sa v prípade potreby vzťahuje aj na odsúdenie a rozhodnutie o každom opravnom prostriedku.

3. Ak právo členského štátu ustanovuje ukládanie sankcií v súvislosti s menej závažnými trestnými činmi orgánom iným ako súdom s právomocou v trestných veciach a proti uloženiu takej sankcie možno podať na takomto súde opravný prostriedok, táto smernica sa vzťahuje iba na konania pred týmto súdom po podaní opravného prostriedku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 75, 31.3.2009, s. 1.

4. Touto smernicou nie sú dotknuté vnútroštátne právne predpisy, ktoré sa týkajú prítomnosti právneho zástupcu v ktoromkoľvek štádiu trestného konania, ani vnútroštátne právne predpisy, ktoré sa týkajú práva na prístup podozrivej a obvinenej osoby k dokumentom v trestnom konaní.

Článok 2

Právo na tlmočenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré nehovoria jazykom príslušného trestného konania alebo mu nerozumejú, bezodkladne poskytlo tlmočenie počas trestného konania pred vyšetrovacími a justičnými orgánmi vrátane policajného výsluchu, všetkých súdnych pojednávaní a akýchkoľvek potrebných predbežných pojednávaní.

2. Členské štáty zabezpečia, aby tam, kde je to potrebné na zabezpečenie spravodlivého procesu, bolo k dispozícii tlmočenie komunikácie medzi podozrivými alebo obvinenými osobami a ich právnym zástupcom v priamej súvislosti s akýmkoľvek výsluchom alebo pojednávaním počas konania alebo s podaním opravného prostriedku alebo inými procesnými žiadosťami.

3. Právo na tlmočenie podľa odsekov 1 a 2 zahŕňa primeranú pomoc osobám so sluchovým postihnutím alebo s poruchou reči.

4. Členské štáty zabezpečia, aby bol zavedený postup alebo mechanizmus na zistenie toho, či podozrivé alebo obvinené osoby hovoria jazykom trestného konania, či mu rozumejú a či potrebujú pomoc tlmočníka.

5. Členské štáty zabezpečia, aby v súlade s postupmi vo vnútroštátnom práve podozrivé alebo obvinené osoby mali právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, v ktorom sa konštatuje, že tlmočenie nie je potrebné, a v prípade, že tlmočenie bolo poskytnuté, možnosť podať sťažnosť, že kvalita tlmočenia nie je postačujúca na zabezpečenie spravodlivého procesu.

6. Ak je to potrebné, môže sa použiť komunikačná technológia, ako je videokonferencia, telefón alebo internet, pokiaľ sa na zaručenie spravodlivého procesu nevyžaduje fyzická prítomnosť tlmočníka.

7. Pokiaľ ide o konanie týkajúce sa výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu, vykonávajúci členský štát zabezpečí, aby jeho príslušné orgány poskytli tlmočenie v súlade s týmto článkom

osobám, voči ktorým sa takéto konanie vedie a ktoré nehovoria jazykom konania alebo mu nerozumejú.

8. Kvalita tlmočenia poskytovaného podľa tohto článku musí byť postačujúca na zabezpečenie spravodlivého procesu, čo sa dosiahne najmä zabezpečením toho, aby podozrivé alebo obvinené osoby v trestnom konaní boli oboznámené s prípadom, ktorý sa proti nim vedie, a aby boli schopné uplatniť svoje právo na obhajobu.

Článok 3

Právo na preklad základných dokumentov

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré nerozumejú jazyku dotknutého trestného konania, v primeranom čase poskytol písomný preklad všetkých dokumentov, ktoré sú základné na zabezpečenie toho, aby boli schopné uplatniť svoje právo na obhajobu a zaručenie spravodlivého procesu.

2. Medzi základné dokumenty patrí každé rozhodnutie, ktorým sa osoba pozbavuje osobnej slobody, každá obžaloba alebo obvinenie a každý rozsudok.

3. Príslušné orgány rozhodnú o tom, či sú v každom danom prípade ešte iné základné dokumenty. Podozrivé alebo obvinené osoby alebo ich právny zástupca môžu na tento účel podať odôvodnenú žiadosť.

4. Nepožaduje sa prekladať tie časti základných dokumentov, ktoré nie sú relevantné na to, aby sa podozrivé alebo obvinené osoby oboznámili s prípadom, ktorý sa proti nim vedie.

5. Členské štáty zabezpečia, aby v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva mali podozrivé alebo obvinené osoby právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu, v ktorom sa konštatuje, že preklad dokumentov alebo ich častí nie je potrebný, a v prípade, že preklad bol poskytnutý, možnosť podať sťažnosť, že kvalita prekladu nie je postačujúca na zabezpečenie spravodlivého procesu.

6. Pokiaľ ide o konanie týkajúce sa výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu, vykonávajúci členský štát zabezpečí, aby jeho príslušné orgány každej osobe, voči ktorej sa takéto konanie vedie a ktorá nerozumie jazyku, v ktorom je vyhotovený európsky zatýkací rozkaz alebo do ktorého bol preložený vydávacím členským štátom, poskytli písomný preklad daného dokumentu.

7. Ako výnimku zo všeobecných pravidiel ustanovených v odsekoch 1, 2, 3 a 6 možno namiesto písomného prekladu poskytnúť ústny preklad alebo ústne zhrnutie základných dokumentov pod podmienkou, že tento ústny preklad alebo ústne zhrnutie nemá vplyv na spravodlivosť procesu.

8. Akékoľvek vzdanie sa práva na preklad dokumentov uvedených v tomto článku podlieha požiadavkám, že podozrivým alebo obvineným osobám bolo poskytnuté vopred právne poradenstvo alebo tieto osoby boli inak v plnej miere oboznámené s dôsledkami takého vzdania sa práva a že takéto vzdanie sa práva bolo jednoznačné a dobrovoľné.

9. Kvalita prekladu poskytovaného podľa tohto článku musí byť postačujúca na zabezpečenie spravodlivého procesu, najmä zabezpečením toho, aby podozrivé alebo obvinené osoby v trestnom konaní boli oboznámené s prípadom, ktorý sa proti nim vedie, a aby boli schopné uplatniť svoje právo na obhajobu.

Článok 4

Náklady na tlmočenie a preklad

Náklady na tlmočenie a preklad vyplývajúce z uplatňovania článkov 2 a 3 znášajú bez ohľadu na výsledky konania členské štáty.

Článok 5

Kvalita tlmočenia a prekladu

1. Členské štáty prijímajú konkrétne opatrenia, aby zabezpečili, že poskytnuté tlmočenie a preklady sú poskytované v kvalite, ktorá sa požaduje podľa článku 2 ods. 8 a článku 3 ods. 9.

2. S cieľom podporovať presnosť tlmočenia a prekladu, ako i účinný prístup k nim, sa členské štáty snažia zriadiť register alebo registre nezávislých prekladateľov a tlmočníkov, ktorí sú primerane kvalifikovaní. Takýto register alebo registre budú po svojom zriadení v prípade potreby prístupné právnym zástupcom a príslušným orgánom.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa od tlmočníkov a prekladateľov požadovalo zachovávanie dôvernosti v súvislosti s tlmočením a prekladom poskytovanými podľa tejto smernice.

Článok 6

Odborná príprava

Bez toho, aby bola dotknutá sudcovská nezávislosť a rôzna organizácia súdnictva v Únii, členské štáty požadujú od subjektov zodpovedných za odbornú prípravu sudcov, prokurátorov a justičného personálu zapojeného do trestného konania, aby venovali osobitnú pozornosť osobitostiam komunikácie za

pomoci tlmočníka, aby sa zabezpečila účinná a efektívna komunikácia.

Článok 7

Vedenie záznamu

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že podozrivá alebo obvinená osoba je podrobená výsluchu alebo vypočúvaniu zo strany vyšetrovacích alebo justičných orgánov za pomoci tlmočníka podľa článku 2 alebo ak sa poskytuje ústny preklad alebo ústne zhrnutie základných dokumentov v prítomnosti takéhoto orgánu podľa článku 3 ods. 7, alebo v prípade vzdania sa práva na preklad podľa článku 3 ods. 8, bolo zaznamenané, že sa tieto skutočnosti stali, a to prostredníctvom zápisného konania v súlade s právom dotknutého členského štátu.

Článok 8

Zákaz zníženia úrovne ochrany

Nič v tejto smernici sa nesmie vykladať ako obmedzovanie alebo odchýlka od akýchkoľvek práv a procesných záruk, ktoré sú zaručené podľa Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Charty základných práv Európskej únie a iných relevantných ustanovení medzinárodného práva alebo podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek z členských štátov, ktorý poskytuje vyššiu úroveň ochrany.

Článok 9

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 27. októbra 2013.

2. Členské štáty zašlú Komisii znenie uvedených opatrení.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 10

Správa

Komisia do 27. októbra 2014 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou, a podľa potreby k nej pripojí legislatívne návrhy.

Článok 11

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 12

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 20. októbra 2010

Za Európsky parlament

predseda

J. BUZEK

Za Radu

predseda

O. CHASTEL
